

Detoxikace a hormoná

V ordinaci se nejčastěji setkávám se zjevnými i skrytými poruchami hormonálního systému. Jen namátkou jmenujme přibývání na váze, akné, seborea, rosacea, tvorba lupů, padání vlasů, vitiligo, svalová ochablost, bušení srdce, pocit vnitřního neklidu, nepravdělná a bolestivá menstruace, výtoky, neplodnost, nízká odolnost vůči stresu, příliš malý nebo velký tělesný vzrůst, poruchy a nepřiměřená ochablost prsní žlázy a další.

HORMONY A IMUNITA

Že tyto zdravotní problémy souvisejí s funkcí žláz s vnitřní sekrecí, s tím zřejmě budete souhlasit. Existují však i potíže, které s nimi nebývají spojovány, a přesto se při detoxikačním výzkumu ukázalo, jak značný mají význam. Například kvalita imunitního systému. Špatná produkce hormonů a dysfunkce hormonálního systému může imunitu negativně ovlivňovat. Dokonce lze konstatovat, že problémy s imunitou pramenící z hormonální dysfunkce jsou poměrně dost časté.

Vždyť do hormonálního systému patří i brzlík (thymus), jenž je všeobecně uznávaným imunitním orgánem. Při detoxikačním výzkumu ukázal svou druhou tvář, v medicíně dosud nepopsanou. Jeho toxické zatížení stojí za mnoha křečovými stavy jakými jsou například migrény, epileptické a epileptoidní poruchy, záchvaty agresivity a výbuchy zlosti. Křeče mohou postihovat i orgány, svaly a cévy. I za nimi se ukrývá toxická zátěž brzlíku. Jeho detoxikace má tedy význam nejen pro imunitu, ale i pro odstranění křečových tendencí. Tento nenápadný orgán se prakticky vždy podílí také na žilní dysfunkci.

Stejně nečekaný vliv najdeme u příštitných tělísek, v medicíně spojovaných s produkcí parathormonu, který ovlivňuje metabolismus vápníku. Při detoxikaci se však projevil jejich širší význam pro lidský organismus. Nacházejí se ve štítné žláze ve dvojicích a anatomově je dělí na horní a dolní pár. Je podivuhodnou hříčkou přírody či Stvořitele, že porucha horního páru má jiný vliv než toxické zatížení dolního páru.

VNITŘNÍ KÓDY A KLÍČE

Vliv příštitných tělísek nelze vysvětlit jejich fyziologickou funkcí, která je důkladně prozkoumána, ale tím, že v těle existuje ještě řada jiných vztahů, než ty podléhající zkoumání anatomů. Jednou bychom je mohli shrnout pod pojem esoterická fyziologie a anatomie. Jedním z těch tajemných vztahů je systém nazývaný »Kódovací orgány a jejich klíče«. Je zcela přirozené, že pokud nějaký orgán onemocní, je tedy postižen infekcí nebo jinou poruchou, organismus má schopnost ho uzdravit. S tím se denně setkáváme a v minulosti tomu bylo ještě častěji. Proč častěji? Dnes s každou bolístkou pospícháme za lékařem, jenž nám vždy naordinuje léky. Pak jim připisujeme uzdravení, i když některá vyprávění pacientů zní až komicky, třeba: „Dostal jsem ten a ten lék a po něm potíže zmizely.“ Je to úžasné až na to, že tentýž lék užíval již několik let a nikdy potíže nezmezily.

Magická moc léků a bílého pláště je značná a nechtěl bych ji narušovat, protože tvoří vý-

znamnou součást léčby. Moderní člověk bohužel ztratil víru ve vlastní organismus a tak již ani neví, že většina zdravotních potíží zmizí i bez léků. V mnoha případech se však neztratí a přetrvává někdy i navždy.

U někoho se objeví ekzém a za nějaký čas zmizí. Dotyčný pak má pocit, že to je tím, že si ho něčím namazal. Většinou tomu ale bývá tak, že ekzém zmizí, ať si ho namažeme čímkoli, třeba i slinou, kterou ráno po probuzení plivneme na kůži. Jindy se problém zafixuje a odolává veškeré léčbě. Sám o sobě se neztratí a léky ho ovlivní jen málo a obtížně. A tak někteří lidé mají ekzém celý život nebo několik desetiletí, než jim zestárne kůže.

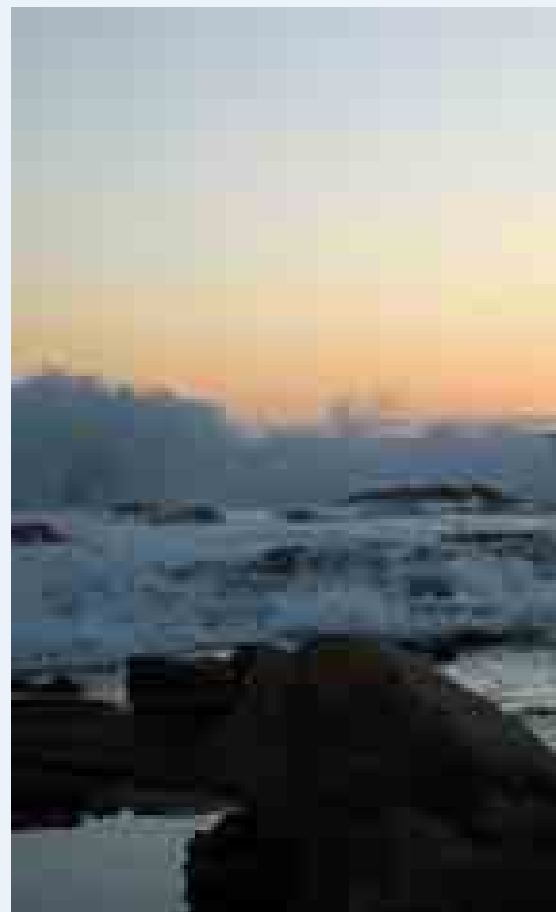
Tak je to i s dalšími potížemi. U někoho alergie či astma přetrvává a způsobuje velké problémy, u jiného zmizí. Někoho přestane bolet žaludek, jiného ne, někomu se srovnají jaterní testy a druhému ne... A tak bychom mohli pokračovat téměř donekonečna.

LOŽISKA V KÓDOVACÍCH ORGÁNECH

Proč se někomu zdravotní problémy fixují? Stává se to tehdy, když jim předchází tzv. zakódování. K pochopení tohoto pojmu nahlédneme do světa mikroorganismů. Představte si, že vedle nás, lidí druhu Homo sapiens, žije ještě jiný druh – v minulosti například kromaňonec či neandrtálec – a že nastal soubor o přežití, protože dvě konkurenční skupiny vedle sebe žít neuměly, a tak jedna zvítězila. Podobný model se odehrává – našťást s nerozhodným výsledkem – mezi mikroorganismy a námi. Mikroorganismy našťást nestavějí domy, nevyrábějí auta, ani neshromažďují peníze v bankách. Mají jenom jeden přizemní cíl – rozmnožování. Mnohé to však umějí jenom jako nitrobuňeční parazité v jiných organismech, v tom jim ovšem brání imunitní systém, a ten je proto třeba překonat rafinovaností a strategií, což se odráží v systému kódovacích orgánů.

Jestliže mikroorganismus vytvoří ložisko v kódovacím orgánu, ten začne negativním způsobem ovlivňovat jiný orgán pro život člověka daleko zásadněji. Postupně tak způsobí, že důležitější orgán onemocní, jeho tkáň ztrácí na kvalitě, zhoršuje se jeho funkce a stává se tak příjemným hostitelem pro mikroorganismy. V lidském pojmosloví bychom mohli tento jev nazvat záškodnictvím. Organismus nemá šanci uzdravit základní, důležitý orgán, protože ten neustále poškozují škodlivé impulsy z kódovacího orgánu. Rovněž léky, které si »všimají« právě oněch sice důležitých, ale ne prvotně napadených orgánů, nemožou stav změnit.

Je zapotřebí zaútočit na kódovací orgán a odemknout ho, čímž ztratí vliv na základní orgán a ten se může uzdravit. Někdy se to člo-

věku nevědomky podaří různými metodami přírodní léčby i fyzioterapeutickými prostředky či léky. Mnohdy se také stává, že při operaci dojde k odstranění kódovacího orgánu a tím se problémy upraví. Nedávno jsem například četl, že si lékaři všimli, že po operaci srdce, zvláště jedné přepážky, u pacientů mizí bolesti hlavy. Jistě, protože se v ní nachází kódovací zařízení.

LEBEČNÍ ŠVY A ESOTERIKA

Podobných souvislostí najdeme celou řadu. Některé kódovací orgány dokonce vstoupily do historie a staly se samostatnými přírodními léčebnými metodami. Například jeden důležitý se nachází v lebečních švech, takže ty pak ovlivňují celou řadu funkcí, zvláště hormonální systém. Řeč je o švech s chrupavčitou povahou. Vazivové švy mají složitější úkol – ovládat funkce mozku, které se například při poruše mohou jevit jako neuróza.

Možná vás zarazí, že ovlivňují ještě jednu podstatnou záležitost, a to kvalitu sedmé čakry. Ta mimo jiné zprostředkovává náš kontakt s realitou. Kdo ji má v pořádku, jeho praktický pohled na život slaví úspěchy. Při její poruše však dochází ke zkreslení reality a takový člověk ne vždy dovede pochopit svět kolem sebe. Extrémní porucha tohoto typu se nazývá schizofrenie, kdy je dotyčný totálně mimo realitu. Lehčí poruchy reálného vnímání lidem umožňují lépe vidět a chápat svět nereálný, tedy esoterický. Jejich dispozice tedy vzniká v sedmé

Iní systém II.

Tisíc změn, však základ nezměněn.

*Čínská moudrost
o významu souvislosti, neměnnosti a podstaty*

čakře, kterou ovlivňují lebeční švy. Metoda využívající jejich úlohy se nazývá kraniální terapie a zvláště v USA je velice rozšířena.

Často bývá nazývána také kraniiosakrální, protože pracuje s lebečními švy a kostrčí. A kostrč můžeme vnímat jako místo, u něhož je stočena síla kundalíní, kterou vyznávají indiští filozofové a lékaři. Ta stoupá čakrami až do té poslední, naplňuje je a výrazně ovlivňuje jejich činnost.

LÉČBA ZNAMENÁ ODEMYKÁNÍ

Mnohdy se lze také dočíst, že čakry jsou vlastně nakupením vegetativních a hormonálních orgánů. A skutečně, v kódovacím orgánu uloženém v kostrči se nachází kód pro vegetativní nervový systém, který výrazně ovlivňuje kvalitu čaker. Jestliže pracujeme s oblastí kraniiosakrální, zapojujeme jak hormonální systém, tak i vegetativní nervstvo, psychiku, a dokonce i vstřebávání vitaminů a minerálů. Chceme-li upravit chronické zdravotní problémy v těchto oblastech, musíme se naučit »odemykat« ony zakódované orgány.

Takto zeširoka jsme se dostali zpět k příštinným tělískům, protože ta patří mezi významný kódovací orgán. V horní dvojici bývá kód pro klouby, v dolní pro oční bulby, a opanuje je ten, kdo se naučí tělíška dekódovat. Úmyslně říkám oční bulby, protože zrakový orgán se skládá ještě z nervové části – sítnice a optického nervu – a z přídatných částí jako jsou víčka, spojivky, slzné žlázy atd. I kloub se skládá z celé řady orgánů a příštinná tělíška představují kódovací orgán pouze pro vlastní tkáň kloubu, nikoli pro vazy, výstelku, burzy a další části.

Orgány hormonálního systému, tedy žlázy s vnitřní sekrecí, vylučují do krve látky, které fungují jako hormony, nebo řídí hormonální systém, stejně jako kódovací orgány. Jako příklad jsem uvedl příštinná tělíška čili thymus. Hormony a žlázy s vnitřní sekrecí jsou velice významné, proto se tak často stávají cílem konkurenčních mikroorganismů, které narušují jejich funkci se značným dopadem na naše zdraví.

MUDr. Josef JONÁŠ

Autor knihy *Praktická detoxikace* podle MUDr. Josefa Jonáše